

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)
SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)
SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **W.S.**,
skazanego z art. 244 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 13 września 2023 r.,
kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich, na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze
z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1736/22,

**uchyla zaskarżony wyrok w zakresie zawartego w pkt. IIII
rozstrzygnięcia o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów
mechanicznych.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1736/22, W.S. został uznany za winnego popełnienia ciągu dwóch przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., które polegały na tym, że w dniu 4 października 2022 roku oraz w dniu 10 listopada 2022 roku, w J., woj. [...], na ul. [...], zbliżył się na odległość mniejszą niż 50 metrów do K.W., nie stosując się tym samym

do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia [...] roku, w sprawie o sygn. akt [...], środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z K.B. oraz zakazu zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 50 metrów przez okres 3 lat. Na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. – wymierzono mu za nie karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto, na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., orzeczono wobec oskarżonego środek karny – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez którąkolwiek ze stron i uprawomocnił się w dniu 3 maja 2023 r. (k. 35v).

Pismem z dnia 20 czerwca 2023 r. kasację na korzyść skazanego wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich, zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym – zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (pkt III wyroku), podnosząc zarzut rażącego naruszenia prawa karnego materialnego, mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 42 § 1a pkt 2 k.k. poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat mimo, że nie został on uznany winnym występku polegającego na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wniósł o uchylenie orzeczenia zawartego w pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Jelenie Górze o sygn. akt II K 1736/22.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w oczywistym stopniu, co uprawniało do jej uwzględnienia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k., albowiem Rzecznik Praw Obywatelskich trafnie wskazał na rażącą obrazę przez Sąd meriti art. 42 § 1a pkt 2 k.k.

Zgodnie z treścią tego przepisu, który stanowił podstawę orzeczenia wobec skazanego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, sąd orzeka ten środek karny w razie skazania za przestępstwo określone w art. 244 k.k., jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Tymczasem przypisane skazanemu występkę wyczerpywały wprowadzić dyspozycję art. 244 k.k., jednakże polegały one na naruszeniu zakazu

kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 50 metrów przez okres 3 lat, nie zaś na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. W realiach rozpoznawanej sprawy nie było zatem dopuszczalne orzeczenie ww. zakazu na mocy art. 42 § 1a pkt 2 k.k., jak też i na podstawie jakiegokolwiek innego przepisu. Konieczne stało się zatem uchylene zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (pkt III wyroku).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[Sz.K.]

[ł.n]